

hvad det er for noget. Jeg ved ikke, om det er farligt.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg har jo i Folketinget igennem et helt års tid, tror jeg, drøftet tobak og tobaks skadelige virkning, og på foranledning af Enhedslisten også drøftet, hvad der egentlig er i af tilsætningsstoffer. Det er jo et område, man ikke rigtig har haft fokus på. Jeg synes, det er glimrende, man fik det. Ministeren var så venlig at sørge for, at vi fik den oplysning fra Skandinavisk Tobakskompagni, og det viste sig, at de så frigav 37.

Hvis man så læser Tænk, der i de sidste to numre har beskæftiget sig meget præcist med, hvad der er i tobakken, hvad det er, der sker, når den bliver brændt af, så er der sådan ca. 4.000 forskellige kemiske stoffer, der bliver brændt af, og nogle af dem tager man så skade af som passiv ryger.

Man kan have meget stor sympati for, at forbrugerne skal vide, hvad det er, de køber, og det har jeg og CD bestemt også, men så er der jo også EU's regler for anprisning og det indre marked, så derfor har der også været gjort et stort stykke arbejde i EU for at få gennemført regler på tobakkens område i det hele taget.

Noget af det er strandet lidt i Kommissionen. Jeg vil håbe, at det lykkes at opretholde det. Herhjemme har jeg hørt, at man vil opretholde reglerne, i hvert fald når det drejer sig om reklamer osv. for tobaksvarer, så det er jeg utrolig tilfreds med.

Men på baggrund af hr. Frank Aaens og Enhedslistens forslag blev der så sat et stykke arbejde i gangovre i ministeriet med at støtte op om den liste, vi havde fået fra Skandinavisk Tobakskompagni, og der er jeg da glad for den positive holdning, ministeren har på det område.

Jeg vil gerne tilkendegive, at jeg støtter synspunktet om, at folk skal vide, hvad det er, men jeg synes, forslaget sådan set er lidt post festum, og derfor bliver det nok sådan, at Dansk Folkeparti må nøjes med en tilkendegivelse om, at det er uhyre sympatisk, et godt vink, men at det måske ikke lige er den løsning, man skulle have på det spørgsmål, men snarere en egentlig bredere forbrugeroplysning om, hvad der egentlig er her, både fra et forbrugersynspunkt og i allerhøjeste grad da også fra et sundhedsmæssigt synspunkt.

I det, jeg har sagt her om den sympati, der er for tanken i forslaget, skal jeg tage Kristeligt Folkeparti med.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstres ordfører i denne sag kan ikke være til stede, og derfor skal jeg fremføre følgende:

Det Radikale Venstre vil gerne være med til at begrænse de skadelige konsekvenser af rygning i Danmark. Jeg anser overdreven rygning for at være et væsentligt sundhedsproblem, der medfører dårlig helbredstilstand og kortere middellevetid, altså sygdom og død.

Alligevel kan vi ikke støtte det fremsatte forslag. Det skyldes hovedsagelig, at der ikke findes tilstrækkelig videnskabelig dokumentation til at opstille den positivliste, som forslaget kunne lægge op til, og da der findes så mange tilsætnings- og aromastoffer, der kan komme i tobakken, over 600, kan man heller ikke regne med, at det bliver muligt at skaffe dækkende viden om samtlige stoffer inden for en overskuelig fremtid. Det betyder dog ikke, at man bare skal give op og lade stå til, men det betyder, at vi må være realistiske og se, hvor vi kan starte.

Her kommer aftalen med tobaksindustrien ind i billedet. Aftalen betyder jo, at vi fra den 1. august fik offentliggjort en liste over 37 tilsætningsstoffer i tobaksprodukter; der forhandles i Danmark. Det er et stort og godt skridt for forbrugeroplysningen. Når dette er trådt i kraft og har fået lov til at virke, kan vi begynde at danne os et overblik over mængden og karakteren af tilsætningsstofferne.

Der arbejdes altså med initiativer både i EU og i Danmark, og det er vi i Det Radikale Venstre meget tilfredse med. Det betyder, at de ting, vi får gennemført, kommer til at gælde for hele Europa og ikke kun for Danmark. Det betyder simpelt hen mere sundhed for flere mennesker. Det er den vej, vi vil, så vi kan altså ikke støtte det her forslag.

Frank Aaen (EL):

Som andre mener vi selvfølgelig også, at det er et sympatisk forslag. Men man kan godt stille sig det spørgsmål: Hjælper det?

Altså hr. Aage Frandsen var inde på i sit indlæg, hvad det hjælper at skrive en masse stoffer, hvis man ikke ved, hvad det er for nogle. Bliver man så klogere af det? Det gør man næppe, og hvis man skal sige, at det skal skræmme folk fra at ryge, kan man ikke skrive noget stærkere end det, der står i øjeblikket, nemlig at man bliver syg af det. Det er jo en ret præcis forbrugerinformation: Det her bliver du syg af!